

gjorde mig den Ære at spørge mig om min Mening, sig: „Ikke i Kjøbenhavn, men et andet Sted!“ Hvor det da skulde være, maatte jo naturligviis blive Gjenstand for meget nøiagtige og meget dybtgaaende Undersøgelser. Men det er ikke et aabent Spørgsmaal; vi have jo dette Bærst her. Kjøbenhavn er, som den ærede Rigsdagsmand ganske rigtigt udtalte, Danmarks Hovedstad og Danmarks største Handelsplads, og en Dok her, anlagt selv under den Forudsætning, at vi skulde forlade denne Plads, vilde sikkerlig kun gjøre det Bærst, som vi da ogsaa maatte forlade, betydelig mere værdifuldt, end det allerede nu er, og jeg kan derfor, affeet fra, om det virkelig skulde foreligge, at vi skulde flytte, paa ingen Maade tilraade, at vi nu skulde opgive Planen paa Grund af en saadan Anskuelse. Jeg troer, at en saadan Dok som den, hvortil Planen nu foreligger, selv om den kunde synes meget stor for et Etablisement, som ikke var et Orlogsværst, dog paa ingen Maade vilde være for stor for de Handelsflibe og andre større Skibe, som ville søge Døkkhjælp paa Handelspladsen Kjøbenhavn, forudsat, at den var forladt af Orlogsflaaden. Men det Spørgsmaal ligger saalangt borte, at jeg rigtignok antager, at det vilde være aldeles at opgive Danmarks Magt som Sømagt, hvis vi tænkte paa at flytte herfra. Vi have dette Bærst; der er Millioner begravet deri, og det vilde sikkerlig kun være at afhænde med et betydeligt Tab, derfor vi skulde forlade det. Det er Alt, hvad jeg for Dieblisset kan svare paa det Spørgsmaal, der er opkastet.

Æscherning: Jeg har naturligviis ikke kunnet vente noget Svar i dette Dieblisk; men jeg har i det, den ærede Minister har udtalt, allerede faaet eet Svar, der ikke er saa ringe, nemlig, at, hvis vort Marine-Etablisement skulde staaes fra nyt af, og det alene kom an paa hans Stemme, saa indrømmede han, at Kjøbenhavn ikke var den Plads, han vilde vælge. Vi have havt et stort Exempel, som har viist os, at det bliver os langt dyrere at have det her, end om vi slet ikke havde det, og det vil viist blive os billigere at flytte det end at beholde det, selv om det vil være forbundet med Dpoffrelser at flytte det. Min

Hensigt i dette Dieblisk er kun at lægge det ærede Ministerium denne Betragtning paa Hjerte, for at en Lælighed som denne ikke skal gaae forbi, uden at det er sseet. Min Overbeviisning er, at, naar man i en ikke altsfor siern Fremtid anseer det for rigtigt at flytte, saa vilde dette netop være et Etablisement, hvormed man kunde begynde, og som uden synderlig Skade i nogle Aar kunde være sandedret fra Resten. Der gaaer desuden 3 Aar her med Bygningen, og det er altsaa en lang Tid under Omstændigheder som disse. Det er ikke min Hensigt, og det vilde ogsaa kun nytte mig lidt med Hensyn til en Sag, som allerede er saa langt fremmet, og som saa at sige allerede forud har faaet Thingets Samstemning, at lægge Sagen den allermindeste Hindring iveien; — tværtimod —, men det er mig vigtigt at det staaer fast, at denne Bemærkning er gjort, og gjort betimeligt.

A. Sage: Maaskee jeg tør rette et Spørgsmaal til den ærede Marineminister, som viist ikke vil komme ham uventet, og ikke vil være ham svært at besvare. Det vil ikke være uden offentlig Interesse at erfare, om det er den ærede Marineministers Hensigt, naar han faaer en ny Dok, at sælge den gamle i Forbindelse med den Plads, som ligger ved den, saa at den kunde gaae over til privat Brug. Det er den ærede Minister bekendt, at det kan være ligesaa nødvendigt for Goffardflaaden som for Orlogsflaaden at have en Dok. Naar vi derfor bevilge Alt, hvad den ærede Minister begjærer til en ny Dok, saa kunde der maaskee være Anledning til at lade det gamle Etablisement, som dog ligger saa langt fra Nyholm, gaae over i privat Eie. Den ærede Minister vilde maaskee ogsaa have den Godhed at oplyse Thinget om, hvorvidt det er hans Hensigt, ikke alene at lade dette Foretagende udføre i Entreprise, men efter offentlig Ud bud, saa at Folk fra forskellige Lande kunne blive indbudte til her at møde, for at da den Dygtigste og Billigste kunde blive valgt til at udføre Arbejdet; det har i denne Henseende allerede tidligere været paa Dmtale, at der er Lande, hvori Bandygningsmestrene især udmærke sig, fordi de have havt saa mange Erfaringer i dette Ar-